

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**De Honore, Dignis Vel Indignis, Jvste Vel Inivste, Deo
Semper Jvstissimo, Dato, Negato, Violato**

Stengel, Georg

Ingolstadii, 1650

§. 1. Quis qualisué fuerit S. Ephræm?

[urn:nbn:de:hbz:466:1-48689](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-48689)

CAPVT XXI.

*Ephræmo iuueni, Diacono, item Ioanni
Eremitæ, alijsq; iustè utiliterq; immissa
carceris calamitas, ob aliam tamen
causam, quàm quæ eos capien-
di occasio fuit.*

§. I.

Quis qualisq; fuerit, S. Ephræm?

Surius 1.
Februar.
Matth.
Rad. 1. p.
Virid. die
1. Febr.
Io. Nieff.
in Alpha-
betho
Christi,
Littera N.
S. Hieron.
lib. de
script.
Eccles.

Historiam quam narraturus sum,
ex parte Surius è Simeone Meta-
phraste, ad longum autem is qui
opera S. Ephræm edidit, eamq; ijs adiun-
xit; imò ipse S. Ephræm, itemq; indidem
Matthæus Raderus noster paulò Latiniùs
descripsit, retulitque & Io. Nieff. Est autem
historia de sancto Ephræm, quem Deus mi-
raculis, Ecclesia nomine *Sancti* illustravit,
& , teste S. Hieronymo, Diaconum Edesse-
num, Anno Christi 365. sub Valente Prin-
cipe mortuum, tanti fecit, vt eius opera,
quæ sanè plurima scripsit, in Ecclesijs, post
lectionem Scripturarum, publicè legi sole-
rent, quemadmodum suprà notauimus. Hic
Ephræm Syrus ortus Christianis parenti-
bus, ab infantia ad virtutem educatus fuit,
assue-

affuetusque malorum æqualium falsa con-
 tubernia vitare. Totum illius studium erat,
 meditatio diuinarum litterarum, quæ illi
 inter summas delicias habebatur; nec ei
 quidquam dulcius fuit, quàm sacra verba ru-
 minare. Mirus in eo laboris amor; sollicita-
 otij fuga; ieiunij, vigiliarum, humicuba-
 tionum acris cura: benignitas, lenitas, hu-
 militas, abiectio opum, paupertatis cultus,
 fides, spes, charitas vbique ardentissima.
 Lachrymæ illi perpetuò fluebant ex oculis,
 adeò, vt perennis fontis scaturigo citiùs de-
 fecisset. Vnà cum lachrymis emittebantur
 etiam gemitus, ostendentes intus ardentem
 ignem conpunctionis. Vt se ab hominibus
 mundanis *elongaret fugiens*, in solitudine ha- Psal. 54. 8.
 bitauit, mutatis tamen subinde alijs atque
 alijs locis, vt vbique virtutem seminaret.
 Impulsus est aliquando diuino spiritu, vt in
 patriam suam Edessam proficisceretur, tum
 ad sacras reliquias, tum ad loca sancta visi-
 tanda, tum vt in aliquem eruditum virum
 incideret, quemadmodum orauit Deum, à
 quo aliquid disceret, quod ad animæ suæ in-
 structionem pertineret. Ingressus ciuitatis
 portam totus in eo erat, vt, quid cum tali vi-
 ro sanctis moribus aptissimum colloqui vel-
 let,

let, cogitaret. Sic cogitabundo statim profuturi pudoris mulier occurrit, in quam Ephram, cum sic præter spem incidisset, constitit, defixis eam intuens oculis, & quasi emotæ mentis tristisque, quod non, ut precatus fuerat, sed contrarium potius evenisset. Fœmina, cum sic ab eo se vidisset curiosè obseruari, noluit superari curiositate, quare in eum vicissim oculos amatorie coniecit, petulantiam ipso vultu professa. Diu sic fixi steterè, atque se inuicem aspexerè, diuersis tamen de causis. Nam illa corpus, Ephram animam cupiebat lucrari. Quare ut eam in ruborem daret, atq; ad verecundiam, quæ mulieres maximè decet deduceret: *Quid verò, inquit, non erubescis, mulier, tam fixis oculis me intuens? Quid expectes? linguam, tamquam sicam, mulier habet in promptu. Extemplò igitur ait: Conuenit mihi te sic aspicere, ex te enim sumpta sum, & tuo latere. Te verò, non nos, sed terram potius oportet aspicere, ex qua ipse sumptus es.* Hæc cum Ephram, præter omnem expectationem, audisset, mulieri confessus est, magnas se habere gratias, propter eam, quam ab ipsa acceperat, sermonis utilitatem. Deoque etiam gratias egit, qui per ea, quæ præter
spem

spem accidunt, sæpe potest facere, quæ ipsam spem superant.

§. II.

Ephræm iuuenis quàm mirabili providentia Dei in carcerem sit coniectus?

Videtur Dei erga Ephræm curam? videtur, qualis Ephræm ipse fuerit? Audite nunc quæ Deus huic viro permiserit contingere; immò quæ immiserit adhuc iuueni; & audite ipsum apud suprâ citatos scriptores, his ferè verbis ea enarrantem. A parentibus in suburbium missus aliquando, in medio nemore, à nocte oppressus sum. Opiliones, qui gregem in silua pascebant, occursantes quærunt, quò sub imminentem iam noctem tendam? Missu parentum, inquam, ad suburbium illud propero. Diuertere, inquit, ad nos; occiduum iam solem vides, prima luce reliquum viæ decurres. Victus humanitate, pastorum mapalibus successi. Sed, intempesta nocte, ouilib. insidiatæ feræ gregem inuasere, tota silua distulere. Postera die magistri pecoris caulas inanes conspicati, me furibus ducem rati, nequidquam Diuûm hominumq; fidem implorantem prætori vinctum sistunt, qui custodiæ mandatum, duobus reis adiunxit, quorum

Hoc in vita illius non exprimitur; sed in operibus ipsius Ephræm ab ipso met naratur to. 2. p. 162. tom. 3. p. 599.